

Keif ülle lojuste piddi wallitsema, ja inimenne teed sesugguse roppo himmo läbbi ennast weisse orjaks, et hirm ja jálestus peale tuldeb se peale mõtteldeß.

H Ma ollen jutlusses kuulaud, et Jummal a mala firjas need sannad on: hoidke engast lihhaliiko himmude eest, mis hinge vasto föddiway.

M Se on nüüd, Jummal tånnatud, keikis paikus teäda meie Katekismusse ramato kuendamast kassust, kui mitmesugused furjad himmud on: need föddiway hinge vasto, kui innimenne neid armastab, ja ei anna asvet hea mudele, siis langeb ta monneforda külka nende sugguste hirmsa pattude sisse.

H Miks meie öppetajad jutlusses sedda roppo tööd üles ei nimmeta, et rahwas tarvust saaksid?

M Kül sa tead, et häbbi on paljo seist arivalikkult rápidis: ommeti kes õies öppib tundma et inimesegaga hora no sil ühtepiddama pat on, kül se tööd isfiennesest arvada, et weissega hora noisi ühtepiddama paljo hirmsam pat on.

H. Et kule Mart, mis nou mo mele tu